

(§. 15.), quibus totum corpus conservatur (q). Ex quibus iterum hoc modo laesis tota excitatur vis resistentiae (§. 16.), impetuque fertur, et quidem nimis concitato, ad efficaciam ejus pari modo resistens, et violento suo impetu cursum humorum accelerans, ita ut temperiem ipsorum magis alteret (§. 17.). Haec vero nil aliud sunt, quam ut morbus constituatur (§. 11).

§. 19. Utraque igitur ad morbum contribuit, tam resistentia quam irritatio, haec quidem ut agens, illa vero tamquam reagens (§. 18.): adeoque irritationem quidem, causam efficientem voca, resistentiam vero, continentem: eam autem actionem, quam ipsae conjunctae sibi invicem exerunt, illam morbi praesentiam, ejusque existentiam et essentiam voca: His enim utrisque multifarie sibi invicem mutuam actionem exerentibus, nascitur soboles vel effectus agmen symptomatum (r); ab his enim conjunctis symptomata nascuntur, quibus quilibet morbus constipatur, neutiquam vero a sola causa efficiente (s); alioquin causa ista eundem effectum et in corpore effecisset, in quo

E

vis

---

(q) id. ib. L. II. p. I. sect. III. 2 (r) id. ib. L. I. p. II. sect. VIII. sequ. (s) Gaub. ib. § 86 87.